

Zinderende ontknoping

De twee partijen waar alles om draaide waren als laatste klaar.

Daarom eerst maar eens kort iets over de andere partijen.

Onze nieuwe clubschakers van dit seizoen hadden een leerzame avond. **Max Walravens** verloor een looper, maar dat was niet nodig geweest als hij een tussenschaakje had gegeven. Tegenstander **Joah Mulder** gaf Max daarna geen kans meer. **Jasper van den Berge** zette onnodig een pion op b5 en de dreigingen van **Rinus den Hollander** over de lange diagonaal (h1-a8) in combinatie met een dubbele penning van een paard op c6 werden Jasper uiteindelijk teveel.

Dies Lokerse speelde, na een prima opening, het veelbelovend ogende d3-d4. Helaas oogde het alleen veelbelovend, want na heel wat geruil verloor hij pion e4 en stortte zijn stelling ineen en ging het punt naar **Alexander van 't Hoff**. Ook **Dingnis Lokerse** speelde de opening goed, maar toen **Krijn Saman** zijn dame en looper op de diagonaal a8-h1 had werden de problemen te groot; verlies van een paard of mat kon tijdelijk nog voorkomen worden door Kg2, maar dat maakte het paard op f3 nog kwetsbaarder door de penning van dame en looper. Krijn wist hier wel raad mee.

En op meer borden was de lange diagonaal het probleem. Zo had **Piet van Boven** last van een looper op g7 die indirect naar veld a1 keek. Dat ook de c-lijn open was hielp niet mee. Nou ja, voor Piet dan niet; wel voor **Albert Muskee**, die beide zaken zo wist te combineren dat Piet materiaal en de partij verloor.

Wim Loomans wist met een prachtig springend paardenpaar een pion van **Herman Schoonakker** te winnen. Maar hoe nu verder? Dat was niet zo makkelijk, ook al omdat Herman een machtig looperpaar had. Hoe het allemaal ging heb ik niet meer mee gekregen, maar Wim verloor.

Het leek me toe dat **Sander de Bruijn** ook verloren kwam te staan. Zijn paard op c6 stond gepend en werd vier keer aangevallen. Dat leverde **Ad van Klinken** materiaalwinst op, maar Sander speelde handig tegen en met wat wederzijds geoffer bleef een gelijke stand over en was op dit bord de enige remise van de avond te zien.

Van het spel van **Leon Zweedijk** snap ik nooit zoveel. Van dat van **Lennard Duykerke** ook niet. Ze speelden tegen elkaar. Waar in de wiskunde “min maal min plus” is, is bij het schaken “snap ik niet x snap ik niet” niet gelijk aan “snap ik wel”. Lennard won. Dat snapte ik dan weer wel.

Zijn we toe aan beide partijen die beslissend zouden kunnen zijn voor de eerste plaats, voor wie er clubkampioen kon worden. Inderdaad, beslissend zouden kunnen zijn. “Zouden”, want in een aantal scenario’s zou het verschil tussen beide hoofdrolspelers (**Riny Westveer** en **Peter van der Borgt**) zo klein zijn dat op grond van het reglement er later dit seizoen een barrage van twee klassieke partijen zou volgen. Zonder dat we het precies konden uitrekenen waren dit de opties:

1. Riny en Peter boeken hetzelfde resultaat: barrage
2. Riny wint en Peter verliest: Riny kampioen
3. Riny wint en Peter speelt remise: waarschijnlijk Riny kampioen
4. Riny speelt remise en Peter verliest: waarschijnlijk Riny kampioen
5. Riny speelt remise en Peter wint: barrage
6. Riny verliest en Peter speelt remise: barrage
7. Riny verliest en Peter wint: waarschijnlijk Peter kampioen

Kortom: alles was nog mogelijk. De druk zat er op, ook voor de tegenstrevers van Riny en Peter: **Ruben de Bruijn** en **Marcel Nellen**. Alle vier maakten er een zinderende avond van, waar tot de laatste zet (zo rond half twaalf na vier uur spelen) het publiek ademloos bleef kijken.

Ik zal proberen het verloop van beide partijen zo objectief mogelijk weer te geven. Peter speelt met zwart; vandaar dat alle diagrammen vanuit zijn (zwarte) perspectief zijn en bij Riny die vanuit Riny’s (witte) perspectief.

Bij Riny en Ruben bleef de stelling in evenwicht met een ogenschijnlijk heel licht voordeel voor Ruben. Beide spelers vonden dat en de engine ook. In de volgende stelling

bood Riny, die net 21. De4 had gespeeld, remise aan. Ik hoorde het remise-aanbod, ging even kijken en ging ervan uit dat Ruben het aanbod zou accepteren. Ik weet niet meer precies hoe het op mijn bord stond, maar het zal iets van dit zijn:

zijn geweest. Ik dacht hier na om ook remise aan te bieden. Ik kon niet echt een goed plan bedenken. Mijn track record tegen Marcel was ook al niet goed. In onze laatste confrontatie in de teamwedstrijd tegen Middelburg 1 was ik tegen een harde nul aangelopen.

Maar met nadenken over een remise-voorstel stopte ik al snel, omdat Ruben het remise-aanbod van Riny afsloeg. Potjandrie, mijn ervaring is dat je dan op winst gaat spelen en dan juist gaat verliezen omdat de winstpogingen net niet verantwoord zijn. Ik zag dus geen zege van Ruben, geen remise, maar juist een zege voor Riny aankomen. Oftewel: een remise van mij zou dan onder optie 3 vallen: “waarschijnlijk Riny kampioen”. Ik moest dus toch maar gaan nadenken over een winstplan zonder meteen overdreven te gaan aanvallen.

Hier heb ik over tig plannetjes (en kandidaatzetten) gedacht. Uiteindelijk bedacht ik dat mijn torens het beste op c8, b8 en a8 zouden staan. Helaas had ik maar twee torens. Eentje stond er al op a8, dus zette ik hier die van f8 op c8. De engine vindt het niet eens zo gek, maar ook andere zetten vond “het ding” wel aardig. De engine vindt me sowieso wel aardig staan, zeg maar “plus een half voor zwart”.

Marcel raakt inderdaad de weg een beetje kwijt:

Marcel wil graag mijn paard op d4 weg hebben, maar 16. c3 kan niet vanwege 16...Lxb3 gevolgd door 17...Pc2). Zijn oplossing, 16. c4, kan het niet zijn. Dat snapte ik ook wel, maar hoe te reageren? Gewoon slaan op c4, zodat ik over de b-lijn kan gaan aanvallen. Dat leek me het beste. Na 16...bxc4 werd ik verrast door 17. Lxd4. Als je dan toch tussendoor op d4 wilt slaan leek met het logischer om het met het paard te doen. Na 17...cxd4 antwoordde Marcel met 18. dxc4 en stond het zo:

Marcel heeft net 25. Dg3 gespeeld. Die matdreiging (op g7) had ik aanzien komen. Deels met pijn in het hart ruil ik nu mijn looper voor het paard, maar wel in de wetenschap dat ik na 25...Lxf5 26. exf5 de wellicht door Marcel niet verwachte zet 26...La5 heb, waarna ik pion c4 kan winnen, want wit kan niet die pion dekken én het paard op d2 dekken.

Die pion won ik inderdaad. Inmiddels waren we wel al allebei in tijdnood. Er werden dus niet steeds de beste zetten gespeeld, maar ook (nog) niet grof geblunderd.

Peter heeft net 32....Tc5 gespeeld en hier blundert Marcel met 33. Le2. Heel eerlijk vond ik het wel knap dat ik met de weinige tijd die ik had zag dat ik een stuk ging winnen. Ziet u ook hoe? Voor de verandering volgt niet meteen het antwoord, maar staat het onderaan dit artikel. Maar door die stukwinst zag ik al wel steeds meer een mooi resultaat (lees: een vol punt) aankomen.

Hoe was het inmiddels bij Riny? Het laatste wat ik van de partij tussen Riny en Ruben heb gezien was dat Ruben

hier 30....Da4 speelde. Riny's antwoord (31. Td1) heb ik niet meer gezien. Er volgde 31....Te5 32. Dc2, Dc4 (nemen op a2 zou een blunder zijn vanwege 33. Ta1 of – volgens de engine nog beter – eerst 33. f4) 36. Pd4, Td5 (nu had wel op a2 geslagen kunnen worden) 37. Pf3, Th5 38. Kg2

Ruben speelde (het logische) 35....Dg4 (in plaats van het betere 35....Dxa2). Rubens zet is wel concreet, want dreigt mat-in-2 (Dg4-h3-h1). Riny zag het niet. Hij zegt er dit over: *Ik had inderdaad weinig tijd maar niet zo weinig tijd dat ik Pg1 niet kon vinden... Ik hallucineerde dat ik via f1 weg kon lopen met mijn koning maar dat mocht natuurlijk niet...* Riny speelde 36. Dd3 en verloor dus direct.

Ik zat een paar borden van hun partij af en hoorde dat de partij klaar was en op mijn vraag "wat is het geworden?" begreep ik dat Riny verloren had. Ik realiseerde me dat ik plots goede kansen had om zelfs nog clubkampioen te blijven. Daardoor raakte ik toch wat van de kook. Hoe laat zou het inmiddels zijn geweest? Kwart over elf? Er zou nog een enerverend kwartier volgen.

Zo had ik in deze stelling 39.....d3 bedacht en dan doorlopen en promoveren totdat ik zag dat die pion als die op d1 komt gewoon met de dame geslagen kon worden. Wat ik niet zag, maar die stomme engine wel toen ik de partij invoerde, dat ik na 39.....d3 gewoon 40.....Dxf1+ (gevolgd door 41.....Tc1 mat) dreig.

Ik zag wel wit eeuwig schaak dreigen: Dd8-e7xf7-g6-e8-g6 en ga zo maar door. Dat zag ik dus ook fout, want veld e8 wordt door het paard gedekt.

Van arrenmoede speelde ik hier 39.....Da6. Natuurlijk sta ik nog steeds gewonnen. Maar toch. En het werd er niet beter op.

schrok ik me een hoedje van 52. g5. Die zet had ik helemaal gemist. Er dreigt 53. Dxh5+. Dat ziet er eng uit, maar dat valt best mee. Maar als je al zetten lang onder de twee minuten aan tijd hebt (en vaak genoeg onder de minuut) zit je op dergelijke zetten niet te wachten. Ik was (voordat Marcel zijn g-pion opspeelde) e4-e3 van plan. Dat durfde ik nu niet, maar eigenlijk stelt dat schaakje op h5 niks voor, want er dreigt geen eeuwig schaak (en mat al helemaal niet). De dame zou (na slaan op h5) dus weer terug naar d1 moeten.

Maar dat soort logisch denken schiet er bij in als je nauwelijks tijd meer hebt. Op 52. g5 speelde ik dus maar 52.....g6 (dekt de h-pion) en als wit 53. fxg6 speelt antwoord ik met 53....Kxg6.

Maar Marcel slaat niet op g6. Hij speelt 53. Tc6, Td6 een dan 53. Tc8. Gek word je ervan, als spelers in tijdnood zetten doen die je niet verwacht. Zeker als je zelf gewonnen staat. Gelukkig kon ik het paard nu naar d7 spelen. Na 53.....Pd7 volgde 54. f6, Dd5

En nu is het echt gewonnen, zijn de schwindels op en na 55. Kg1, Dxc5+ vond Marcel het (zijn woorden) “tijd om op te geven”.

Dat ik die nacht niet meteen kon slapen zal duidelijk zijn. Ook bij Riny zal de nacht kort zijn geweest. Toch moesten we nog een uur twintig wachten tot we echt wisten wat die uitslagen van de laatste ronde nu zouden betekenen.

De eindstand staat op de site, zie <https://dezwartedame.nl/stand-25-26/>

Het verschil tussen Riny en Peter is 35,2 in Peters voordeel. Dat betekent dat Peter clubkampioen is, ook als rekening wordt gehouden met artikel e2 van het reglement van de interne competitie: *Als het verschil tussen nummer 1 en 2 in de eindrangschikking kleiner of gelijk is aan de helft van de hoogste waarde, zal een barragematch worden gespeeld.* De helft van de hoogste waarde is 25,5 (als ik goed gerekend heb). Het verschil (35,2 minus 25,5) is echter zo klein dat we de komende weken nog wel gaan kijken of er niks (hoe klein ook) mis is gegaan in Sevilla (niet de stad in Spanje, maar het programma dat de berekeningen doet).

Wat ook vreemd was dat Ruben plots in de laatste ronde een enorme sprong maakte en Lennard (die ook won) juist een veel kleinere sprong dan verwacht. Rubens sprong was zo groot dat hij over Marcel en Lennard heen sprong naar de derde plek. Dit willen we ook nog even bekijken, alhoewel we denken (door de controles gedurende het seizoen) dat Sevilla “het” goed doet. Dan zullen we ook meteen kijken of alle becijferingen rondom de ratingkampioen klopt.

Waar geen misverstand over kan bestaan is dat Leon Zweedijk remisekampioen is geworden. Maar ja, dat levert dan weer geen prijs op.

Vooralsnog zijn dit dus de prijswinnaars: Peter, Riny en Ruben als de nummers 1, 2 en 3 en Max Walravens als ratingkampioen.

Conclusie is dat de interne competitie van De Zwarte Dame zelden zo spannend is geweest.

Peter van der Borgt

Dan nog het antwoord op de vraag uit de partij van Peter:

Marcel speelde 33. Le2, maar dat was fout vanwege 33.....Txc7 34. Txc7, Da5!. De dame valt de toren en indirect ook de loper aan. Als de toren namelijk niet naar de eerste rij gaat volgt 35.....De1+ 36. Lf1, Tb1 37. Dd3 (om de loper te dekken), e4 en de loper valt. De toren moet dus naar c1, maar dan volgt 35.....Dd2 met aanval op de toren en loper. De enige zet om beide stukken te dekken is De3, maar ja, veld e3 wordt bestreken door pion d3. Marcel speelde hier 36. Da3 zodat hij de loper offerde en pion d6 als compensatie had.